

متن چهار قل و آیت الکرسی با معنی

متن سوره توحید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (1)

بگو اوست خدای یگانه (1)

اللَّهُ الصَّمَدُ (2)

خدای صمد [ثابت متعالی] (2)

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (3)

[کسی را] نزاده و زاده نشده است (3)

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ (4)

و هیچ کس او را همتا نیست (4)

متن سوره کافرون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ (1)

بگو ای کافران (1)

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ (2)

آنچه می پرستید نمی پرستم (2)

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ (3)

و آنچه می پرستم شما نمی پرستید (3)

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ (4)

و نه آنچه پرستیدید من می پرستم (4)

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ (5)

و نه آنچه می پرستم شما می پرستید (5)

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ (6)

دین شما برای خودتان و دین من برای خودم (6)

متن سوره فلق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ (1)

بگو پناه می برم به پروردگار سپیده دم (1)

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ (2)

از شر آنچه آفریده (2)

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ (3)

و از شر تاریکی چون فراگیرد (3)

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ (4)

و از شر دمندگان افسون در گره ها (4)

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ (5)

و از شر [هر] حسود آنگاه که حسد ورزد (5)

متن سوره ناس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ (1)

بگو پناه می برم به پروردگار مردم (1)

مَلِكِ النَّاسِ (2)

پادشاه مردم (2)

إِلَهِ النَّاسِ (3)

معبود مردم (3)

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ (4)

از شر وسوسه گر نهانی (4)

الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ (5)

آن کس که در سینه های مردم وسوسه می کند (5)

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ (6)

چه از جن و [چه از] انس (6)

متن آیه الکرسی

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۚ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ ۚ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۗ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۗ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ ۗ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ ۗ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ۗ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ (٢٥٥) لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ ۗ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ۗ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِن بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (٢٥٦) اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ ۗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (٢٥٧)

خداست که معبودی جز او نیست؛ زنده و برپادارنده است؛ نه خوابی سبک او را فرو می‌گیرد و نه خوابی گران؛ آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین است، از آن اوست. کیست آن کس که جز به اذن او در پیشگاهش شفاعت کند؟ آنچه در پیش روی آنان و آنچه در پشت سرشان است می‌داند. و به چیزی از علم او، جز به آنچه بخواهد، احاطه نمی‌یابند. کرسی او آسمانها و زمین را در بر گرفته، و نگهداری آنها بر او دشوار نیست، و اوست والای بزرگ. (255) در دین هیچ اجباری نیست. و راه از بیراهه بخوبی آشکار شده است. پس هر کس به طاغوت کفر ورزد، و به خدا ایمان آورد، به یقین، به دستاویزی استوار، که آن را گسستن نیست، چنگ زده است. و خداوند شنوای داناست. (256) خداوند سرور کسانی است که ایمان آورده‌اند. آنان را از تاریکیها به سوی روشنایی به در می‌برد. ولی کسانی که کفر ورزیده‌اند، سرورانشان [همان عصیانگران] طاغوتند، که آنان را از روشنایی به سوی تاریکیها به در می‌برند. آنان اهل آتشند که خود، در آن جاودانند. (257)